

Obvodní soud pro Prahu 4
28. pluku 1533/29b
100 83 Praha 10 – Vršovice

DATOVOU SCHRÁNKOU

Ke sp. zn. **19 C 200/2023**

V Praze, dne 7. listopadu 2023

Žalobce 1:

doc. PhDr. Ladislav Kudrna, Ph.D., dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]

Žalobce 2:

JUDr. Kamil Nedvědický, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]

Oba právně zastoupeni:

JUDr. Evou Ondřejovou, LL.M., Ph.D., advokátkou, ev. č. ČAK 15768
se sídlem na adrese Příčná 663/8, 110 00 Praha 1

Žalovaný 1:

Mgr. Václav Sixta, Ph.D., dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]

Žalovaný 2:

Doc. Kamil Činátl, Ph.D., dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]

Žalovaný 3:

Doc. PhDr. Jan Mervart, Ph.D., dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]

Žalovaná 4:

Mgr. Tereza Arndt, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]

Žalovaný 5:

Mgr. Jaroslav Pinkas, Ph.D., dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]

Žalovaný 6:

PhDr. Jaroslav Najbert, Ph.D., dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]

Žalovaný 7:

Mgr. Bohumil Melichar, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]

Žalovaný 8:

Mgr. Vojtěch Ripka, Ph.D., dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]

- Žalovaná 9:** **Mgr. Anna Macourková**, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]
- Žalovaný 10:** **Mgr. Tereza Fenclová Mašková**, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]
- Žalovaný 11:** **Mgr. Petr Sedlák, Ph.D.**, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]
- Žalovaná 12:** **PhDr. Pavla Sýkorová**, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]
- Žalovaný 13:** **PhDr. Michal Kurz**, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]
- Žalovaný 14:** **Mgr. Josef Řídký, Ph.D.**, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]
- Žalovaná 15:** **Mgr. Michaela Veselá**, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]
- Žalovaný 16:** **Mgr. Jiří Maha**, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]
- Žalovaný 17:** **Mgr. Martin Váňa**, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]
- Žalovaný 18:** **Mgr. Peter Sokol**, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]
- Žalovaný 19:** **Mgr. Roman Anýž**, dat. nar. [REDACTED]
bytem na adrese [REDACTED]

Všichni právně zastoupeni: **Pavlem Uhlem**, advokátem, ev. č. ČAK 10960
se sídlem na adrese Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5

O ochranu osobnosti

Replika žalobců k vyjádřením žalovaných ze dne 2.10.2023

Přílohy: dle textu

I. Úvod

1. Žalobci se v nadepsané věci domáhají ochrany před protiprávním zásahem do jejich osobnostních práv, k němuž došlo jednáním žalovaných spočívajícím ve zveřejnění a rozšiřování Výzvy¹ i dalších příspěvků obsahujících hned několik nepravdivých a/nebo excesivních výroků obviňujících oba žalobce mj. z bossingu, cenzurních zákroků a nehospodárného jednání. Žalobci prostřednictvím žaloby uplatňují nároky zdržovací, odstraňovací a na odčinění způsobené nemajetkové újmy.

2. Žalobcům bylo doručeno vyjádření žalovaných ze dne 2.10.2023, ve kterém žalovaní prakticky potvrdili, že nejsou s to spolehlivě prokázat pravdivost jimi rozšiřovaných skutkových tvrzení dotýkajících se osob žalobců. Pro případ, že by některý z napadených výroků měl představovat hodnotící soud, ani tehdy nemůže jít o přípustné výroky, neboť žalovaní nejsou s to prokázat jejich pravdivostní základ. Svou neudržitelnou pozici se žalovaní pokouší zachránit zpochybňováním aktivní věcné legitimace žalobců a rozsáhlou nepřiléhavou argumentací, což však nevyvrací důvodnost žaloby. Nic z toho žalované nemůže zbavit odpovědnosti za jejich protiprávní jednání.

3. V nadepsané věci je nařízeno první ústní jednání na den 10.11.2023 od 9:30 hod. Žalobci si dovolují tímto předložit repliku k vyjádření žalovaných, ve které reagují na jejich argumenty a poukazují na četná zavádějící a nelogická tvrzení.

II. Žalobci jsou aktivně věcně legitimováni k podání žaloby

4. Žalovaní se ve svém vyjádření snaží zpochybnit aktivní věcnou legitimaci žalobců s poukazem na skutečnost, že jsou členy vedení ÚSTR, a proto by dle (nesprávného) domnění žalovaných k žalobě proti nim snad měl být legitimován ÚSTR, neboť veškerá jejich „kritika“ (ve skutečnosti nepravdivá skutková tvrzení) údajně „*směřovala výhradně k vedení ÚSTR jako instituce*“. Jedná se však o ryze účelovou argumentaci, která nemůže obstát.

5. Již ze samotného úvodního odstavce Výzvy je zjevné, že **žalovaní obviňují explicitně osoby žalobců, které pak na několika dalších místech ve Výzvě opět přímo jmenují**. Žalovaní text Výzvy sepsali tak, že Výzva obviňuje výslovně Ladislava Kudrnu a Kamila Nedvědického z negativního ovlivňování fungování ÚSTR, ohrožování plnění jeho cílů, bossingu, vytváření toxického pracovního prostředí a ohrožování rozvoje historického vzdělávání v České republice. Veškeré reference na „*vedení ÚSTR*“ je pak nutno vnímat právě optikou toho, že Výzva od úvodu cílí přímo na osoby žalobců, a dané označení proto představuje výhradně je dva. **Ostatně taktó museli vnímat Výzvu i všichni její čtenáři**.

6. Pokud žalovaní nechtěli očernit žalobce a svou „kritiku“ zaměřit jenom na vedení ÚSTR jako instituce, **mohli jejich jména z celého textu Výzvy úplně vynechat**. To se však nestalo. Je tedy zřejmé, že žalovaní se rozhodli prostřednictvím Výzvy atakovat přímo osoby žalobců a učinili je terčem všech nepravdivých a difamačních výroků obsažených ve Výzvě.

7. Nutno podotknout, že i **sami žalovaní fakticky uznávají aktivní věcnou legitimaci žalobců**, když ve svém vyjádření například uvádí, že se jejich difamační výroky mají týkat žalobců jako veřejně činných osob (vizte odst. 70 vyjádření) a profesní sféry žalobců (vizte odst. 73 vyjádření), tzn. přímo jich jako fyzických

¹ Pro zjednodušení žalobci uvádí, že pojmy definované v žalobě ze dne 21.8.2023 mají v tomto vyjádření totožný význam, jaký jim byl přidělen v žalobě.

osob. S ohledem na tuto argumentaci žalovaných je tedy myšlenka, že by ÚSTR zažaloval žalované pro údajnou „kritiku“ cílenou na profesní sféru žalobců jako veřejně činných osob, naprosto absurdní.

8. Dále je nezbytné upozornit na e-mail žalovaného č. 1 (Mgr. Václav Sixta, Ph.D.) ze dne 20.3.2023, který žalovaní přiložili jako důkaz ke svému vyjádření, kde žalovaný č. 1 výslovně uvádí: **„Podezření na bossing se týká zejména vás, tedy ředitele Ladislava Kudrny a 1. náměstkyně Kamila Nedvědického“**. Je tedy takřka nesporné, že obvinění uvedená ve Výzvě byla cílena přímo na osoby žalobců jako jednotlivců (!), a tudíž tito musí být aktivně věcně legitimováni k ochraně svých práv a oprávněných zájmů.

Důkaz:

E-mail žalovaného č. 1 adresovaný žalobcům ze dne 20.3.2023 (již součástí soudního spisu jako příloha k vyjádření žalovaných ze dne 2.10.2023)

9. Na závěru o aktivní věcné legitimaci žalobců pak ničeho nemění ani skutečnost, že jejich prvotní reakce na Výzvu byla uveřejněna na webových stránkách ÚSTR. K tomuto kroku žalobci přistoupili jednoduše proto, že sami neprovozují vlastní webové stránky. Stejně tak je z hlediska posuzování aktivní věcné legitimace žalobců irelevantní, z jakého e-mailu byla odeslána první předžalobní výzva a kým byla připravena.

10. Na základě výše uvedeného žalobci uzavírají, že v žádném případě nelze přisvědčit poněkud chatrným námitkám žalovaných zpochybňujícím aktivní věcnou legitimaci žalobců v tomto sporu. **Je zjevné, že veškerá obvinění ve Výzvě byla cílena přímo na žalobce jako jednotlivé fyzické osoby, a právě proto byli ve Výzvě několikrát výslovně jmenováni**. O jejich aktivní věcné legitimaci nemůže být pochyb.

11. Pouze na okraj pak žalobci dodávají, že je nanejvýše pravděpodobné, že v hypotetické situaci, kdy by sám ÚSTR žalobu podal žalobu na ochranu pověsti právnické osoby, žalovaní by naopak tvrdili aktivní věcnou legitimaci žalobců jako fyzických osob. Jejich námitka stran tvrzeného nedostatku aktivní věcné legitimace je **ryze obstrukční** a směřuje k oddálení rozhodnutí ve věci.

III.

Žalovaní napadenými výroky zasáhli do osobnostních práv žalobců

III.A. Napadené výroky představují skutková tvrzení

12. Žalovaní se ve svém vyjádření snaží tvrdit, že napadené výroky uvedené ve Výzvě svou povahou nepředstavují skutková tvrzení, nýbrž hodnotící soudy se slabým či silným „*hybridním prvkem skutkového základu*“, což má mít zásadní vliv na jejich posuzování, jakož i na důkazní břemeno při prokazování pravdivosti napadených výroků žalovaných. Žalobci však považují argumentaci žalovaných za nesmyslnou a neudržitelnou, neboť veškeré napadené výroky již na první pohled musí představovat difamační skutková tvrzení.

13. Z konstantní judikatury Nejvyššího soudu vyplývá, že „*Při zkoumání přiměřenosti konkrétního výroku je třeba vždy v první řadě odlišit, zda se jedná o skutková tvrzení, nebo hodnotící soud, neboť podmínky*

kladené na přípustnost každé z těchto kategorií se liší. **Skutkové tvrzení se opírá o fakt, objektivně existující realitu, která je zjistitelná pomocí dokazování, pravdivost tvrzení je tedy ověřitelná.**²

14. Obvinění žalobců z „bossingu“ (odstavec č. 1 Výzvy) je tvrzením skutkového charakteru, kterým žalovaní sdělují veřejnosti, že se žalobci měli na pracovišti dopouštět nepřipustného šikanózního jednání a systematického nátlaku vůči žalovaným anebo jiným pracovníkům. Takové tvrzení přitom nepředstavuje jakési subjektivní hodnocení působení žalobců, nýbrž jde o **faktický popis jejich tvrzeného jednání**. Na tomto závěru ničeho nemění ani účelová obrana žalovaných, že tvrdili „pouze“ *podezření* z bossingu, neboť tímto výrokem sdělují veřejnosti stejnou věc – že se žalobci dopouštěli šikanózního jednání naplňujícího znaky bossingu, a proto je z toho *podezírají*. Absurditu argumentace žalovaných lze demonstrovat na jiné modelové situaci, kdy by někdo o osobě XY uvedl, že ji *podezírá* z vraždy, ke které nedošlo; lze v takovém případě tvrdit, že pouhým vyjádřením nepravdivého podezření nelze zasáhnout do osobnostních práv?

15. Navíc žalovaní sdělovali veřejnosti nejen podezření z bossingu, nýbrž také tvrzení, že **žalobci jsou těmi, kdo „podle celého oddělení onu cenzuru a bossing buď inicioval, prováděl nebo schvaloval“** (vizte příspěvek ze dne 23.3.2023 nadepsaný „*Oddělení vzdělávání ÚSTR: Rada nechtěla vidět důkazy, vedení systematicky nemluví pravdu*“). Je tedy zcela zjevné, že žalovaní nevyjadřovali žádné podezření, nýbrž žalobce přímo obvinili.

16. Nutno podotknout, že i **sami žalovaní vnímají bossing jako pojem skutkového charakteru**, když jej (bez ohledu na správnost této definice) vymezují jako „*soustavnou činnost sestávající se z jinak zpravidla legálních kroků, které ve svém souhmu činí práci zaměstnance obtížnější a psychicky náročnější*“. Jinými slovy, má jít o faktickou činnost objektivně vykonávanou určitou osobou. Jakákoliv polemika žalovaných o tom, že by snad mělo jít jenom o subjektivní hodnocení či kritiku, je nepřipadná a iracionální. **Obvinění z bossingu představuje skutkové tvrzení.**

17. Obvinění žalobců z „*cenzurních zákroků*“, „*omezování svobody bádání*“ a znemožňování distribuce a prezentace dotčené publikace, jakož i prezentace dotčené digitální aplikace, kdy dokonce mělo dojít k vydání „*nepochopitelného zákazu*“ (odstavec č. 2 Výzvy), jsou opět **tvrzení skutkového charakteru**. Žádné z citovaných slovních spojení totiž není subjektivním hodnocením jednání žalobců, nýbrž jde o **faktické označení jejich údajných kroků a postupů**, které lze v případě pravdivosti výroku doložit objektivními skutečnostmi. Zda došlo k cenzurním zákrokům, omezování svobody bádání či vydání nějakého zákazu, není otázkou subjektivního vnímání jednotlivce, nýbrž **otázkou faktickou**. K cenzuře, omezení nějaké činnosti či vydání zákazu buď došlo, anebo nikoliv. Ani v tomto případě tak argumentace žalovaných nemůže být přílehlavá.

18. Co se týče označení žalobců za „*nekompetentní*“, tento výrok lze jako jediný hypoteticky umístit na pomezí mezi skutkové tvrzení a kritiku (dle názoru žalobců excesivní), nicméně žalobci jsou přesvědčeni, že **v kontextu celého znění Výzvy lze toto adjektivum považovat za označení skutkové povahy**, jelikož má dát veřejnosti najevo, že žalobci objektivně nemají dostatečné schopnosti k vedení ÚSTR a vytváření potřebných podmínek pro rozvíjení jeho činnosti. Nejde tak o šíření subjektivního názoru, nýbrž o **sdělování „faktických“ informací veřejnosti**.

19. Pokud jde o obvinění žalobců z „*nehospodárnosti*“, ohrožování externě financovaných grantů i projektů, „*destrukce*“ vzdělávací činnosti, neschopnosti ÚSTR dostát svým závazkům a vzniku škod, **nemůže být sebemenších pochyb, že všechny tyto výroky jsou tvrzením skutku**. Zda je určité jednání

² Srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29.11.2007, sp. zn. 30 Cdo 608/2007; nebo také ze dne 22.5.2020, sp. zn. 23 Cdo 1059/2018.

hospodárné či nikoliv, lze snadno zjistit z věcných a konkrétních ekonomických podkladů, stejně jako to, zda jsou ohroženy jakékoliv granty a projekty. Stejně tak nelze subjektivně vykládat otázku platební (ne)schopnosti ÚSTR a vzniku škod, když v obou případech se jedná o jevy objektivní reality, které lze vždy bezpečně zjistit a kvantifikovat, aniž by byl jakkoliv relevantní subjektivní názor některého jedince.

20. Ani v tomto případě pak na uvedeném nemůže ničeho změnit argumentace žalovaných, že údajně sdělovali „pouze“ své obavy z tvrzených kroků žalobců na situaci ÚSTR, neboť tímto výrokem sdělují veřejnosti stejnou věc – že žalobci postupují nevhodně a mají zapříčinit platební neschopnost a škody na straně ÚSTR, a proto se toho žalovaní obávají. Absurditu argumentace žalovaných lze demonstrovat na jiné modelové situaci, kdy by někdo o osobě XY uvedl, že se obává, že tato někoho zavraždí, aniž by se tak skutečně mělo stát; lze v takovém případě tvrdit, že pouhým vyjádřením nepodložených obav nelze zasáhnout do osobnostních práv?

21. Na základě výše uvedeného žalobci uzavírají, že **veškeré žalobou napadené výroky musí představovat skutková tvrzení, která jsou krajně difamační**. Argumentace žalovaných není způsobilá na tomto závěru cokoli změnit. Vzhledem k tomu, že výroky žalovaných uvedené ve Výzvě představují difamační skutková tvrzení, je dle ustálené judikatury Nejvyššího soudu³ výhradně na žalovaných, aby náležitě prokázali pravdivost každého výše zmiňovaného výroku. Nebude-li jejich pravdivost bezpečně prokázána, budou představovat neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobců.⁴ S ohledem na skutečnosti dále uvedené v této replice žalobci trvají na tom, že žalovaní dosud pravdivost svých výroků neprokázali, což ostatně ani není možné, když se žalobci žádného z jednání, z nichž byli obviněni, nedopustili.

III.B. Napadené výroky jsou nepravdivé; žalovaní neprokazují opak

22. Přestože důkazní břemeno stran pravdivosti napadených výroků obsažených ve Výzvě netíží žalobce, nýbrž žalované, žalobci si dovolují níže reagovat na skutková tvrzení a argumentaci žalovaných, aby došlo k uvedení rozhodných skutečností na pravou míru. Žalobci již na tomto místě upozorňují, že důkazy označené žalovanými neprokazují pravdivost výroků, které veřejně šířili prostřednictvím Výzvy a navazujících příspěvků.

K odstavci č. 1 Výzvy

23. Ve vztahu k obvinění z údajného bossingu a vytváření toxického prostředí se žalovaní marně snaží zbavit odpovědnosti poukazováním na výraz *podezření* (vizte odst. 14 této repliky) a polemikou nad definicí pojmu *bossing*, který zcela záměrně a tendenčně vykládají co nejobecněji a široce tak, aby bylo možné za bossing považovat takřka jakékoliv chování nadřízeného vůči podřízeným, které se jim znelíbí. Tuto definici si však žalovaní vymysleli pouze pro účely argumentace v tomto sporu. **Každý relevantní zdroj totiž vymezuje bossing jako nežádoucí jednání spočívající v systematické psychické šikaně v zaměstnání,⁵ čehož se žalobci vůči nikomu z žalovaných ani jiných pracovníků ÚSTR rozhodně nikdy nedopustili.**

³ Srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.1.2010, sp. zn. 30 Cdo 2797/2008, 30 Cdo 2800/2008.

⁴ Srov. rozsudek Nejvyššího soudu (i) ze dne 21.8.2003, sp. zn. 23 Cdo 1234/2002, nebo také (ii) ze dne 25.9.2003, sp. zn. 28 Cdo 1410/2002.

⁵ Srov.: „**Variantou šikany na pracovišti je tzv. bossing**. Je specifický tím, že **šikany** se dopouští nadřízený pracovník. Bossing je **psychická šikana** v zaměstnání, které se dopouští na svém podřízeném nadřízený pracovník. Jedná se tedy o chování nadřízeného, které poškozují podřízeného před jeho kolegy, znesnadňuje či znemožňuje mu jeho práci. Bossing se vyvíjí a stupňuje. Tato **šikana** zhoršuje vztahy na pracovišti a zvyšuje kult osobnosti vedoucích.“ (zdroj: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Mobbing>)

24. Odst. 35 a 36 vyjádření žalovaných pak žalobci považují za naprosto absurdní, neboť žalovaní se soudu snaží podsouvat, že by žalobci někdy tvrdili tam uvedené skutečnosti, aniž by se tak reálně stalo. Pokud jde jenom o písarskou chybu a správně tam má být uvedeno *žalovaní*, žalobci uvádí na pravou míru, že dané skutečnosti stále zůstávají v rovině tvrzení, neboť z důkazů předložených žalovanými nic takového nevyplývá.

25. Z opravdu relevantních důkazů, tzn. těch, které existovaly již před uveřejněním Výzvy a nebyly vytvořeny teprve poté, vyplývá, že **ze strany žalobců byla vůči ostatním pracovníkům ÚSTR vedena korektní, slušná a včasná komunikace, ze které nelze dovodit žádné nevhodné, vulgární či jakkoliv šikanózní jednání.** K působení žalobců na pracovišti a v pracovním kolektivu pak žalovaní ani neuvádí žádné důvodné a dostatečně konkrétní výtky, natožpak aby takové okolnosti (byť jen náznakem) prokazovali. V této souvislosti žalobci zakládají do soudního spisu několik dalších e-mailů, z nichž plyne, že se vůči ostatním pracovníkům ÚSTR chovali korektně, řádně s nimi komunikovali a snažili se podporovat je v jejich činnosti. **Žalobci dokonce v prosinci 2022 rozhodli o navýšení pracovních úvazků některých pracovníků Oddělení vzdělávání s účinností ke dni 1.1.2023, přičemž šlo o jejich vstřícné rozhodnutí, když k tomuto kroku vůbec nemuseli přistupovat (!).** Tehdejší vedoucí Oddělení vzdělávání, Mgr. Čeněk Pýcha, Ph.D., na toto rozhodnutí žalobců reagoval slovy „*Vážený pane náměstků, děkuji za vstřícnost, chápu to také jako ocenění práce kolegů...*“ Takto bossing ze strany nadřízených určitě nevypadá.

Důkaz:

- Příloha č. 1 E-mailová korespondence mezi žalobcem č. 2 a Mgr. Čeňkem Pýchou, Ph.D. ze dne 25.10.2022*
- Příloha č. 2 E-mailová korespondence mezi žalobcem č. 2 a Mgr. Čeňkem Pýchou, Ph.D. ze dne 25.11.2022*
- Příloha č. 3 E-mailová korespondence mezi žalobcem č. 2 a Mgr. Čeňkem Pýchou, Ph.D. v období od 2.12. do 5.12.2022*
- Příloha č. 4 E-mailová korespondence mezi žalobcem č. 2 a Mgr. Čeňkem Pýchou, Ph.D. ze dne 7.12.2022*

26. Co se týče důkazů vzniklých po uveřejnění Výzvy (15.3.2023), k těmto žalobci uvádí, že nemohou být způsobilé prokázat obvinění adresovaná žalobcům, jelikož nejde o podklady, které měli žalovaní k dispozici při publikaci Výzvy. Navíc těmito důkazy jsou v naprosté většině jenom písemnosti vyhotovené žalovanými či s nimi spřízněnými osobami (například pan Čeněk Pýcha), které jsou jednoznačně zaujaté proti žalobcům, což se samozřejmě muselo odrazit ve způsobu tvorby příslušných dokumentů. K důkazu označenému jako „*Přípis Státního úřadu inspekce práce nazvaný „Informace o výsledku kontroly“ vydaný dne 14.6.2023 pod čj. 22474/3.50/23-4 D3-2023-15*“ pak žalobci pouze stručně podotýkají, že jeho obsah s projednávanou věcí, a především s obviněním žalobců z bossingu a vytváření toxického prostředí nijak nesouvisí.

27. Pokud jde o žalovanými založený zápis z jednání vedení ÚSTR s pracovníky Oddělení vzdělávání konaného dne 28.3.2023, žalobci konstatují, že jde o velmi zavádějící a neautorizovaný dokument, který záměrně zkresluje projevy žalobce č. 2 a doc. PhDr. Petra Hlaváčka, Ph.D., samozřejmě v jejich neprospěch. Žalobci tímto zakládají do soudního spisu objektivní zápis z předmětného jednání, který byl vyhotoven paní Andreou Jirsovou, pracovnící ÚSTR s potřebnou odborností k tomuto účelu, a označují

svědky způsobilé náležitě popsat soudu průběh daného jednání. Ve vztahu k tomuto jednání žalobci výslovně upozorňují na skutečnost (plynoucí z obou verzí zápisu), že pracovníci Oddělení vzdělávání toto jednání sami autoritativně ukončili svým hromadným odchodem, a to navzdory tomu, že stále probíhala debata zúčastněných. **Jinými slovy, osoby stěžující si na údajný bossing autoritativně vystupují proti svým nadřízeným, samovolně určují, kdy jednání končí, a ještě trvají na zaznamenání toho, že „poradu ukončují oni“.** Přesto však těmto pracovníkům nebyl ze strany žalobců uložen žádný postih, přestože se tak mohlo stát. K bossingu na půdě ÚSTR totiž nedocházelo.

Důkaz:

Příloha č. 5 Zápis z jednání vedení ÚSTR se zaměstnanci OVV konaného dne 28.3.2023

Svědecká výpověď doc. PhDr. Petra Hlaváčka, Ph.D. (adresu svědka žalobci sdělí na výzvu soudu)

Svědecká výpověď Mgr. Sabiny Hájek Lichtenberkové (adresu svědkyně žalobci sdělí na výzvu soudu)

Svědecká výpověď Andrey Jirsové, (adresu svědkyně žalobci sdělí na výzvu soudu)

28. Žalobci tak shrnují, že žalovaní neprokázali pravdivost svých difamačních skutkových tvrzení uvedených v odstavci č. 1 Výzvy, dle nichž se žalobci měli dopouštět bossingu a vytvářet toxické pracovní prostředí. Tato tvrzení jsou nepravdivá.

K odstavci č. 2 Výzvy

29. Ve vztahu k obvinění z údajných cenzurních zákroků a omezování svobody bádání se žalovaní snaží své nepravdivé výroky odůvodnit tvrzeným bráněním v distribuci publikace *13 objektů z (ne)šťastného muzea*, připravené v rámci grantového projektu NAKI II financovaného Ministerstvem kultury. Žalovaní v této souvislosti přitom předkládají pouze neúplný a subjektivně zabarvený popis událostí, který neprokazuje pravdivost jejich nařčení publikovaného ve Výzvě.

30. Přestože žalobci mohli mít k obsahu předmětné publikace určité výhrady, rozhodně nebránili její distribuci, která proběhla, resp. probíhá řádně a standardně, natožpak aby se v tomto ohledu dopustili jakýchkoliv cenzurních zákroků či jednání omezujícího svobodu bádání. Ostatně ani z důkazů předložených žalovanými nic takového neplyne.

31. Žalobci uvádí na pravou míru, že **po celou dobu počítali se standardní distribucí a šířením předmětné publikace**, a právě za tímto účelem dne 15.12.2022 ÚSTR uzavřel smlouvu o dílo se společností TNM PRINT s.r.o., IČ: 250 12 746, se sídlem na adrese Jiráskova 1424/3, 290 01 Poděbrady, jejímž předmětem byl tisk publikace *13 objektů z (ne)šťastného muzea* v rozsahu 1000 ks. Jak uvedli sami žalovaní, kniha byla tiskárnou expedována dne 22.12.2022, tj. bezprostředně před vánočními svátky. Kniha byla poté uskladněna a její distribuce byla plánována na rok 2023.

Důkaz:

Příloha č. 6 Smlouva o dílo ze dne 15.12.2022 mezi ÚSTR a TNM PRINT s.r.o.

32. **Žalobci zdůrazňují, že ani jeden z nich nikdy nevydal (ať již ústní či písemný) pokyn, aby kniha nebyla nedistribována, tudíž není na místě mluvit o jakémkoliv zákazu.**

33. Již v lednu 2023 byla kniha distribuována v řádech jednotek výtisků, a to například některým pracovníkům ÚSTR, Radě ÚSTR, jakož i dalším osobám, které o knihu projeví zájem. Za tímto účelem byla kniha odebírána ze sklepa, kde byla řádně uskladněna, předána pracovníkům sekretariátu a/nebo vedení a postupně šířena.

Důkaz:

Příloha č. 7 E-mail paní Andrey Jirsové ze dne 18.1.2023

34. Poté, co byla otázka distribuce a propagace knihy interně diskutována v rámci ÚSTR, v návaznosti na provedení interní koordinace došlo dle plánu k zahájení distribuce v březnu 2023, zpočátku prostřednictvím celostátního knihkupectví KOSMAS, se kterým má ÚSTR uzavřenou dlouholetou distribuční smlouvu. Kniha byla rovněž umístěna na webové stránky ÚSTR. Žalobci podotýkají, že doba mezi obdržením výtisků knihy od tiskárny a zahájením distribuce je velmi snadno vysvětlitelná, když před zahájením distribuce je nutno interně připravit plán pro distribuci a propagaci, a teprve poté lze přistoupit k zahájení těchto procesů. Právě za tímto účelem byly v rámci ÚSTR uskutečněny schůzky s příslušnými kompetentními osobami, aby došlo k vyjasnění veškerých podstatných okolností a stanovení distribučního plánu. **Žalobci důrazně popírají, že by měla být stimulem k zahájení distribuce knihy samotná Výzva, jak se snaží implikovat žalování, proto označují toto tvrzení za účelové a manipulativní.** V rámci ÚSTR je totiž zcela standardní, že mezi tiskem publikace a její následnou distribucí uběhne doba několika měsíců, právě s ohledem na výše popsané skutečnosti.

Důkaz:

Příloha č. 8 E-mailová korespondence s předmětem „13 objektů z (ne)šťastného muzea“ ze dne 15.3.2023

Příloha č. 9 E-mailová korespondence s předmětem „kniha 13 objektů z (ne)šťastného muzea“ ze dnů 16.3. a 18.3.2023

Příloha č. 10 E-mailová korespondence s předmětem „distribuce knihy „13 objektů“ ze dnů 16. až 18.3.2023

Příloha č. 11 E-mailová korespondence s předmětem „Kosmas“ ze dne 20.3.2023

Příloha č. 12 E-mailová korespondence s předmětem „převoz knihy „13 objektů“ ze dne 20.3.2023

35. Skutečnost, že distribuce knihy 13 objektů z (ne)šťastného muzea nebyla nijak mařena, zpožděna či jinak problematická, potvrzuje rovněž výpis základních informací o knize jako výsledku příslušného grantového projektu na webových stránkách Technologické agentury České republiky, kde **není ani náznakem uvedená jediná zmínka o tom, že by byly tento výstup a/nebo jeho distribuce, propagace či jiné šíření jakkoliv problematické, zpožděné nebo dokonce zmařené.** Naopak z těchto informací je zjevné, že výstup byl řádně zaevidován bez indikace sebemenších problémů. Nutno opětovně podotknout, že kniha je výstupem externího grantového projektu NAKI II, u kterého **ÚSTR ani nemohl zakázat distribuci anebo jej jakkoliv cenzurovat,** jelikož v takovém případě by hrozila citelná sankce a povinnost vrátit obdržené peněžní prostředky v řádech milionů korun. Je opravdu stěží uvěřitelné, že by žalobci byli ochotni riskovat takové dopady.

Důkaz:

Příloha č. 13 Výpis základních informací ohledně knihy 13 objektů z (ne)šťastného muzea z webových stránek Technologické agentury České republiky

36. Žalobci tak shrnují, že žalovaní neprokázali pravdivost svých difamačních skutkových tvrzení uvedených v odstavci č. 2 Výzvy, dle nichž se žalobci měli dopouštět cenzurních zákroků a omezovat svobodu bádání. Tato tvrzení jsou nepravdivá.

K odstavci č. 3 Výzvy

37. Ve vztahu k obvinění z údajného ohrožování rozvoje historického vzdělávání a nekompetentnosti žalobců žalovaní nebyli schopni tvrdit či předložit cokoliv relevantního, když se omezili na procesní „obranu“, že má údajně jít o čistě hodnotící soud. S tím nelze souhlasit, neboť oba výroky představují jasné tvrzení skutku. Žalovaní přitom nedokládají vůbec ničeho k prokázání pravdivosti svých výroků, neboť z jejich tvrzení ani navržených důkazů **neplyne, že by před publikací Výzvy reálně docházelo / došlo k nějakému ohrožení rozvoje vzdělávání anebo že by žalobci při svém působení vykazovali jakékoliv znaky toho, že jsou nekompetentní.** Tato tvrzení jsou nepravdivá. Pro dokreslení kontextu žalobci přikládají e-mail od zástupkyně Rady Evropy, ze kterého jasně plyne, že navzdory všemu, co žalovaní (nepravdivě) tvrdí, mají mezinárodní instituce i nadále eminentní zájem spolupracovat s ÚSTR.

Důkaz:

Příloha č. 14 E-mail pana Célestin Berthelot ze dne 25.10.2023

K odstavci č. 4 Výzvy

38. Ve vztahu k obvinění z údajného nehospodárného jednání, ohrožování externě financovaných projektů i grantů, a destrukce vzdělávací činnosti ÚSTR se žalovaní marně snaží zbavit odpovědností irelevantním tvrzením, že má jít o vyjádření obav (vizte odst. 20 této repliky) z kroků vedení údajně majících zásadní dopad na chod ÚSTR. Žalovaní se však již neobtěžují specifikovat konkrétní kroky žalobců učiněné před publikací Výzvy, které měly být nehospodárné či ohrožující chod ÚSTR, ani jejich tvrzený „zásadní dopad“, natožpak aby je prokázali.

39. Obvinění z nehospodárnosti, ohrožování financování a způsobení platební neschopnosti ÚSTR jsou přitom alarmující a není přípustné, aby se žalovaní zbavili odpovědnosti slovy o tom, že jde o velmi obecný hodnotící soud který je „prakticky za všech okolností obhajitelný“. To je absolutní nesmysl. **Žalovaní touto argumentací jenom fakticky potvrzují, že pro své difamační výroky nemají jediný důkaz ani přesvědčivé vysvětlení.** Jejich tvrzení jsou nepravdivá.

40. V souvislosti s výše uvedeným žalobci opětovně odkazují na zápis z 2. neveřejného jednání Rady ÚSTR konaného dne 22.3.2023 (příloha č. 8 žaloby), ze kterého výslovně plyne, že pod vedením žalobců došlo k plné stabilizaci ÚSTR po ekonomické stránce, ekonomické oddělení ÚSTR pracuje řádně a v souladu se stanovenými plány, a dokonce za rok 2022 došlo k úspoře značných peněžních prostředků, které mohou být dále využity pro zkvalitnění podmínek pro pracovníky ÚSTR. Jinými slovy, ÚSTR pod

vedením žalobců ve srovnání s předchozím obdobím ekonomicky prosperuje, což na svém jednání jednomyslně uznala i Rada ÚSTR jakožto jeho nejvyšší orgán. **Toto přímo a definitivně vyvrací obvinění uvedené žalovanými vůči žalobcům v odstavci č. 4 Výzvy.**

Důkaz

Zápis z 2. neveřejného jednání Rady ÚSTR konaného dne 22.3.2023 (již součástí soudního spisu jako příloha č. 8 žaloby)

Důkazní návrh účastnickou výpovědí

41. Nad rámec všech výše uvedených důkazů žalobci k prokázání svých tvrzení ohledně rozhodných skutečností navrhuji účastnickou výpověď žalobce 2.

Důkaz:

Účastnická výpověď žalobce 2 (k předvolání prostřednictvím právní zástupkyně)

III.C. Napadené výroky nemohou obstát ani jako hodnotící soudy

42. Jak bylo podrobně vysvětleno v předchozích částech III.A a III.B této repliky, napadené výroky jsou nepravdivými skutkovými tvrzeními. Napadené výroky však nemohou obstát ani v případě, že by je bylo možné navzdory všemu výše uvedenému posoudit jako hodnotící soudy nebo kritiku, a to z důvodu absence dostatečného pravdivostního základu, neboť tento nikterak neplyne z důkazů předložených žalovanými.

43. I hodnotící soudy a kritika musí vycházet z pravdivých informací. Jak totiž plyne z judikatury Nejvyššího soudu, „**O věcnou kritiku nejde tam, kde kritika vychází z nepravdivých podkladů, a která z těchto nepravdivých podkladů dovozuje vlastní hodnotící úsudky.** Byť posuzování samotných hodnotících úsudků z hlediska jejich pravdivosti či nepravdivosti je ze subjektivní povahy úsudku vyloučeno, nelze pominout, že každé hodnocení se nezbytně odvozuje od skutkových podkladů. **Hodnotící úsudek musí být závěrem, který lze na základě existujících skutečností logicky dovodit.**“⁶ Jinými slovy, u každého hodnotícího soudu je mj. „**nutné zkoumat, zda se zakládá na pravdivé informaci**“.⁷

44. V této věci je zjevné, že údajná „kritika“ (ve skutečnosti skutková tvrzení) žalovaných nemá žádný, natožpak dostatečný pravdivostní základ, když se jedná o pouhé smyšlenky a fabulace žalovaných bez jakékoliv opory ve skutečném stavu věci. **Nejen že žalovaní dosud nepředložili relevantní důkazy k prokázání pravdivosti napadených výroků, sami žalobci nejpozději v této replice spolehlivě vyvrátili výroky žalovaných uvedené ve Výzvě.** Je totiž snadno prokazatelné, že žalobci se nedopouštěli žádného bossingu, ba naopak se chovali, resp. nadále chovají vůči svým kolegům slušně a korektně, neprovedli žádné cenzurní zákroky, neohrozili v žádném ohledu činnost ÚSTR ani jeho ekonomickou situaci, a že jsou pro výkon svých funkcí zcela kompetentní. Jakékoliv další snahy žalovaných pak budou jenom účelovými pokusy o překrucování reality na základě vytrhávání jednotlivých záležitostí z jejich celkového kontextu

⁶ Srov. například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28.2.2022, sp. zn. 23 Cdo 3189/2021.

⁷ Srov. například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.7.2022, sp. zn. 25 Cdo 3399/2021.

a dezinterpretace stavu věci do podoby, která žalovaným vyhovuje. To však nelze připustit a žalobci si dovolují tímto velmi zdvořile apelovat na nadepsaný soud, aby těmto pokusům žalovaných nepodlehli.

45. Rovněž nelze opomenout, že žalovaní před publikací Výzvy neoslovili žalobce za účelem ověření jakýchkoliv informací, neinformovali je o svém záměru uveřejnit Výzvu i další navazující příspěvky, ani neposkytli žalobcům prostor pro jejich reakci. Z ustálené judikatury Ústavního soudu se přitom podává, že **zveřejnění informací difamačního charakteru o určité osobě „nelze považovat za rozumné i tehdy, pokud si šířitel informace neověří její pravdivost dotazem u osoby, které se informace týká a nezveřejní i její stanovisko, s výjimkou nemožnosti takového postupu anebo tam, kde to zjevně nebylo nutné.“**⁸ V projednávané věci byl takový postup nejen možný, ale také žádoucí, přesto však žalovaní v tomto ohledu neučinili absolutně ničeho.

46. Žalobci jsou proto přesvědčeni, že napadené výroky nemohou obstát ani v případě, že by mělo jít o „kritiku“ žalobců. Tento závěr žalobci opírají též o právní větu usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.11.2007, sp. zn. 30 Cdo 1174/2007, dle které **„Oprávněnou kritikou veřejně činné osoby není uvádění nepravdivých údajů o této osobě nebo hodnotících soudů z těchto údajů vycházejících.“** Je tedy nepochybné, že napadené výroky nemohou být pokládány za souladné s právem ani v hypotetickém případě, že by měly být posouzeny jako „kritika“.

IV.

Shrnutí a závěrečný návrh

47. Žalobci závěrem shrnují, že žalovaní ve svém vyjádření ze dne 2.10.2023 nepředstavili žádná tvrzení, důkazy ani argumenty, které by důvodnost žalobou uplatněných nároků jakkoliv vylučovaly. Naopak jen fakticky potvrdili, že jejich difamační skutková tvrzení uvedená ve Výzvě i dalších navazujících příspěvcích jsou nepravdivá.

48. Žalobci na tomto místě ještě stručně reagují na námitku žalovaných, že publikací prohlášení na webových stránkách ÚSTR mělo údajně dojít k nějaké satisfakci, a tudíž i oslabení nároků žalobců (vizte odst. 76 vyjádření), a to tak, že jde o námitku absurdní a irelevantní. Žalobci se sice tímto způsobem proti Výzvě ohradili, nicméně samotná Výzva a další příspěvky žalovaných měly podstatně vyšší dosah, jejich obsah byl přejímán celostátními médii a někteří žalovaní zájem médií o tuto záležitost kontinuálně podněcovali. V žádném případě tak tímto jedním krokem nemohlo dojít k tvrzenému oslabení nároků žalobců, které proto musí i nadále trvat v nezměněné podobě. Ostatně podle této argumentace žalovaných by žalobci po zveřejnění Výzvy měli pouze mlčet a k tam uvedeným výroky se nijak nevyjadřovat, přičemž takové chování by mohlo být veřejností vnímáno jako uznání obsahu Výzvy. To je však iracionální a žalobci vznik takového vnímání nemohli dopustit.

49. S ohledem na vše výše uvedené **žalobci trvají na svém žalobním návrhu.**

doc. PhDr. Ladislav Kudrna, Ph.D.
JUDr. Kamil Nedvědický

⁸ Srov. například náleží Ústavního soudu (i) ze dne 11.11.2005, sp. zn. I. ÚS 453/03, nebo též (ii) ze dne 6.3.2012, sp. zn. I. ÚS 1586/09.